

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassói egyesületi választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek

hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda:
Brassó, Kolosier-utca 26. szám alatt.
hova a lap szállási rószát illető közlemények intézendők.

Feliratok szerkesztés:
Dr. WEISS IGNÁC.
Észértek vissza nem vártak.

A lap kiadó-hatalma:
Brassó, Kolosier-utca 26. sz.
Ide küldendő az előfizetési pénzek és hirdetések díja.

Hirdetések levéltárnak a kiadó-hatalom.

Hirdetések díja:

4 havihoz háromszoros vagy annyi helyre 5 kr. Nagyjából a többszörös hirdetésekkel kedvezmény. Minden egyes hirdetés után más kétsz. 30 kr. helybeli fizetendő.

Külföldi kiadásokra 10 kr.

Hirdetők és kiadók által előfizetendő.

A helyzet.

A vágás talált. Utolsó lapunkban közölték kijelentésével a miniszterelnök, hogy úgy mondjuk, a békát szarvainál ragadta meg és azon tartóztatott kijelentését, hogy minden körülmények között, mindíg a többség akaratának kell döntenek lennie a parlamentben, Szapáry gróf páni rejtőzést kellett valamennyi ellenzéki párt soraitban. Az ellenzéki lapok mind azóta jeles, szeszesszavakkal, békák a napokban a szabadelvű párt vezére és szövetségi részéről mondatok, nem lát s észlel, nem hall s kritizál más mint olyat, mi azon eshetőségre, vagy feltehet szándékára mutat, hogy az országgyűlés házi rendjével felvessze a clature. Etilt féltek, ettől retengnek.

Mi tagadós? Tény, hogy Szapáry gróf minapi oly fontos politikai kinyilatkoztatásiban nagy tért engedett a parlamenti rendnek, az országgyűlési szabály nyújtó tárgyalások biztosításának, a magyar törvényhozás minden haborústól megóvóan működésének.

Az is igaz, hogy a clature bevezetése nélkül elkerülhetetlenségére való célzást megtaláljuk valamennyi ellenzéki szónok utóbbi beszédében. Amde utóbbra mind-ezen manifestációk éppen nem szorítkoznak

csupán arra az egy témára, hogy meg kell védeni az új országgyűlést minden olyan botrányok ellen, mint a melyek most a halmi készülő képviselőházat munkaképessé tette, méltóságában melyek megőrizték, respektabilitásában erősen megőrizték. Különösen Szapáry gróf, valamint a kormány elnöke, valamint a szabadelvű párt vezérének, egész hosszú sorra számlált fel a fontosabb fontosabb reform-munkálataikat, melyek teljesítése az új országgyűlésre vár és melyek célja a szabadelvű párt választási programját, az alapot és indokokat azon kívánság és reményre nézve, hogy Magyarország polgári törvényhozói képviselőtestületi tulajomai többségében újabb a szabadelvű pártba bízza.

Ez nem érdeklő csopet sem a tisztelt ellenzékét, ő csak a claturehoz tartja magát, ezen lovagol, ez haborúgat, haragja, rémíti. Hát mit bizonyít ez? Világos, az országgyűlés, hogy az ellenzék, mely az éppen kiműlt készülő képviselőházban oly gyűlöletes modorban ténykedett, jól érzi, hogy a nemzet végképpen elforgott és hogy a választásokból előfordul, lealázva fog kikerülni, hogy később csak azon csekély szerep felelt, mely jut számára azon esetben, ha elveszik től azon lehetőséget,

botrány segítségével talolnak az előtérbe, megakadályozni a reform művét. Ez kétségen kívül formális szégyenségi bizonyítvány, melyet az ellenzék maga állít ki magának. Ez valóban sajátállattal konstatáljuk, mert az ellenzék minősége is nagyon hozzájárul a parlament általános erkölcsi értékeire, hogy a mi ellenzékünk bizony nagyban szegény: érvek elcsúsznak a tudó brutális hatalmával, és, elveket helyett az önzés, személyi érdekének ügyét dönt befolyást magatartására nézve. Különösen a nemzeti párt, mely egy pár mandátum végett oly pártok szövetségét keresel, melyek vele elvileg teljesen ellentétes alapon állanak. Hiába fáradozik. A szabadelvű párt nem engedheti át neki helyét, mert kötelessége megkoronázni Magyarországról regenerációjának művét, melyet az állam-határát egyensúlyának helyreállításával megcélzott, fontos kulturális intézkedések támogatásával folytatott és a közigazgatás sarkalatos reformjával lesz koronázandó.

Belföld.

Janár 6-án tartotta utolsó ülését az első ötévesnek szánt, de csak ötödik évet él országgyűlés. Rózsák-teraszról a miniszterelnök az irattól, melyben találta, hogy az országgyűlést a király 5-6-n d. e. 11 órákor osztalja föl.

mondva, valakit. De úgy látszik, hasznatlannal hordozta körül azokat, nem látja, a kit keres. Szapáry néz fel az órára. „Már három lesz, a még most sincs itt senki! föl. Beveti a kezét a zsinórba, hogy eldöntse, hogy az országgyűlést a király 5-6-n d. e. 11 órákor osztalja föl.

mondva, valakit. De úgy látszik, hasznatlannal hordozta körül azokat, nem látja, a kit keres. Szapáry néz fel az órára. „Már három lesz, a még most sincs itt senki! föl. Beveti a kezét a zsinórba, hogy eldöntse, hogy az országgyűlést a király 5-6-n d. e. 11 órákor osztalja föl.

mondva, valakit. De úgy látszik, hasznatlannal hordozta körül azokat, nem látja, a kit keres. Szapáry néz fel az órára. „Már három lesz, a még most sincs itt senki! föl. Beveti a kezét a zsinórba, hogy eldöntse, hogy az országgyűlést a király 5-6-n d. e. 11 órákor osztalja föl.

Még megragadta az alkalmat Irányi Dániel, hogy a kormányt megtagadja a korai feloszlatairól, gróf Károlyi János pedig, hogy a miniszterelnök Kossuth-klubjában egyben interpelláljon. Ez utóbbira gr. Szapáry miniszterelnök azonban valahányszor a ház a választ törömszert vette. Interpellált Isakovics Milan is, de választ az országgyűlésben nem kapott.

Ezúttan következett az éltsé kinaszról rész: Póchy Tamás elnök beszédét, melyet mindenki végleges beszédnek tekintett az elnöki tisztáról. Irányi Dániel, gr. Apponyi Albert, Ugron György tolmácsolást az ellenzéki és Gábor Odón a kormánypárttól a ház értelemmel s jó kihatást az elnök beszédében.

Az első végül a nemzeti párt gr. Apponyi Albert vezetés alatt testületileg tiltakozott a ház elnöki szavazásán, hogy elcsúszni kényszerült Póchy Tamásról. Apponyi szívesen bucsuzavára Póchy meghívta válságot, kiemelve, hogy a parlamentnek szállassza az ügyet, mint nem lehet kevesebb, mint sajátváradás. — A tagozatsági és 45-as párt — a 45-as párt szándékán testületileg volt bucsuz az elnököt.

A nemzeti párt tagjai után a ház hivatalnokai tiltakoztak az elnököt, kiknek azonban Mores Károly elnök titkár mondván egyzszt, de önmagát ártottat bucsuzott. Póchy Tamás a meghívást testületileg bucsuzott hangos közléssel meg a hivatalnokai kar ragasztózkodás és azt a támogatást, a melyben 12-12 elnököt áll a hivatalnokai kar részesített. Vigili arra kérés a hivatalnokokat.

Most pedig adjunk kissé. Munka után délután a nyugalom.

Csinglinging!

Hát ez mi? Ki az ország haborogt hiszen?

— Kérni a kisaszony, mellettszám azonnal hozzá farnál és azt a „csengetyűt is sziverekkel felte hozni.

— Vagy úgy? Isten nekil!

— „A gyakorlottról új mindéről tud irni, csak valami anyag legyen!“ Kérem van a tárcza?

— Kérem, nagyd!

— Adja ide! Mit látok? Hiszen még nincs a tárcsa megcsinálva!

— Most iram, Irén kisaszony!

— Most, kora reggel? No legyalul még friss! — Hadd lám! —

Uram, mi szándéka a tárcsával?

— Még ma nyombára adom.

— Azt nem fogja tenni.

— Bocsnát, okvetlen be kell adnom, ma rajlam a sor tárcsát irni! a szerkesztő rára parancs!

— Irén mást!

— Nincs anyagom, ha talán mellettszám még más adni, nekem mindegy; a gyakorlott új mindéről tud irni, csak valami anyag legyen, nagyd pedig igen jól tudja.

— Uram, legyőztesse érem magamat, alvatem magam az ön bontókedvén!

— Ön pedig idig közzé joggamm!; kegyed igen megköntöz engem ez a tárcsával, egész idig izgatlam mellette.

Csinglinging!

— De vagy, János?

— Kérem a keirátot!

— Nosse!

Veszprémi Soma.

TÁRCZA.

A csengetyű.

Készült —

„A Brassói örökös tárcsája.“ —
Furcsa! — kinyitja bosszusan Irén kisaszony, egy naplár tárcsájának felirattal pilantva meg asztalomon.

— Szabad kérdésnem, nagysám, mi az, a mit thresának mellettszám követni.
Egy tárcsának? Képelek csak, egy tárcza a sém miről? Mire nem vetemednek csak a fővárosi irók. Anyira kimerít az anyagok, hogy nincs más hátra, mint a semméről tárcsázunk! No, én kívánság vagyok, mit lehet irni a semméről.
— Többet a semméről.
— Hoggyan? on azt hiszi, hogy sokat lehet a semméről irni?

— Hiszen, csengetyű, sőt az én véleményem az, hogy mindéről lehet irni.
— Mindéről? Ez jó! szépen, érdekesen?
— Mindenesetre; a gyakorlottról új bármiről tud irni, csak valami anyag legyen.
— Aprósági hende, on szokott a közzé szettől foglalkozni.
— A közzészettől nem, nagyd, csak a próbát; én nagyon próbát érem vagyok.
— A próbát, test miez, szarván fogom; tehát ön mindéről tudna irni.
— Nagyd, azt nem mondhatom.
— Vagy úgy, az irók. De hisz ön iró, próbát.
— Kérem, nagyd!

— Csak én próbát... az ön vélemény szerint mindéről lehet irni. Azt — „Csinglinging!“
Csengetek. Irén kisaszony szágó arca az arca az ajtóhoz.

— Bócsa! Elment!

— Ah! A jólam magamat, sietek háza, valamint elmentem, bocsánat, de mennem kell, téz órákora rendez-von-m van.

— Törtéti jól! Hóh, uram, még nem végeztél, tehát én szerint mindéről lehet irni.

— De kérem, nagyd, már az óra van.

— Mindjárt mehet. — A gyakorlottól új bármiről tud irni, csak valami anyag legyen.

— Adok anyagot, irni holnapra, éjre: holnapra, tárcsát a csengetyűről.

— Szint Istent reggel van, könyöröljön rajtam, inkább irni egy reggelyt kegyedről, Rózsák úr! — mindéről.

— Prét. Egy szót se. Holnap reggel várom a tárcsát.

— Adieux... csakolom kezei...

— Adieux; tehát a csengetyűről.

Oh, kegyed nagyon megköntöz engem, Irén kisaszony, ezzel a feladattal. Ki hallott ilyet? A csengetyűről... ha még hangra lenne! Schiller, tudom, nem ízadt anyag, vöb a harsogott csengély, mint én a csengetyű készítésénél. No de Isten neki faterest! — igaz ugyan, a hajdu nem ért a haragvontól, de én csengetyűről tud készíteni. On azon alkotott csengetyű! Hogy annál a Rózsának éppen akkor kellett visszatérnie!

— No — de mogran. Oh Istent eszem! Meg nagyd bosszu!

Tárcza a csengetyűről.

Izgett Irén kisaszony threlmetlenül járál szobájában. Megállt a konyhában, majd ismét gyors léptekkel siet az áhát felé, kinyitja azt a levelet, az utóan hallgatni megmög. Szemei keresnek valakit, jobban

